

ZDRUŽENJE SLOVENSkih KATOLIŠKIH SKAVTINJ IN SKAVTOV
SLOVENSKA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

OBLIKOVANJE SKUPNOSTI STAREJŠIH VOLČIČEV IN VOLKULJIC V KRDELU PREPIHANIH KOŽUHOV

(KORAK VODITELJA)

Kandidatka: Tanja Ferjančič,
Skavtsko ime: Prizadevna vidra
Steg: Ajdovščina – Šturje 1

Sopotnica: Katarina Grahor
Skavtsko ime: Mirna levinja
Steg: Ajdovščina – Šturje 1

Ajdovščina, oktober 2011

Kratek povzetek: Element skavtske metode, ki sem ga izbrala je delo v majhnih skupinah. V krdelu Preprihanih kožuhov sem se odločila oblikovati Skupnost starejših volčičev in volkuljic (SSVV), saj je bilo veliko otrok, ki so že tretje leto obiskovali VV. Te oblike druženja s starejšimi volčiči v krdelu zadnja leta nismo uporabljali. Srečanja smo imeli približno enkrat na mesec po eno uro. Otroci so izrazili ideje glede teh srečanj, pomagali pri načrtovanju lova ter predstavitvi mojstrskih besed. Izdelali so tudi darilo za Baluja, izpeljali pa so tudi krajši popoldanski oziroma večerni izlet ter sklop srečanj zaključili z zgodbo Pomladni tek. Ta svoj korak sem opravljala od marca do junija 2011.

Ključne besede: SSVV, druženje, sodelovanje, odgovornost, zabava.

Faze načrtovanja:

- Analiza:

- Pri spoznavanju volčjih zakonov in mojstrskih besed najstarejši člani niso kazali zanimanja, včasih so s svojim poznavanjem hitro razkrili presenečenje oziroma izziv, ki smo ga stari volki pripravili za nove člane.
- Starejši VV so večkrat izrazili željo po kurjenju ognja in raznih potepih.
- Starejši VV so velik vzgled za mlajše in ti jih večkrat posnemajo, še posebej, če so njihove ideje nenavadne in smešne.
- Starejši VV so živahni in iznajdljivi.
- Celotno krdelo je precej igrivo, vendar se igre ponavljajo.
- Primernih kandidatov za SSVV je bilo šest (dva fanta in štiri dekleta).

- Namen:

V skavtskem letu 2010/2011 bom skupaj z najstarejšim volčiči in volkuljicami oblikovali Skupnost starejših volčičev in volkuljic.

- Cilji:

- Srečanja SSVV bodo potekala najmanj enkrat na mesec. Začeli pa v drugi polovici leta.
- Starejši volčiči in volkuljice bodo pripravili uvodno igro na rednih volčjih srečanjih.
- SSVV bodo z mojo pomočjo izpeljali predstavitev mojstrskih besed.
- SSVV bodo v spomladanskem času oblikovali ter izpeljali lov za člane krdela.
- SSVV bodo pri vsakem srečanju izrazili svoje ideje in predloge o delu za naslednje srečanje.
- SSVV bodo spoznali nekaj veščin izvidnikov in izvidnic.
- SSVV bodo samostojno izdelali darilo za Baluja.
- SSVV bodo ob odhodu dobili spominski CD s slikami volčjih dogodkov.
- Na zadnjem srečanju SSVV bo izvedena zaključna zgodba ter pisanje pisma odhoda.

- Program:

Prvo srečanje – februar

Srečanje se je nadaljevalo takoj po volčjem srečanju. Otrokom sem predstavila, kaj je SSVV in njegov namen ter jih povprašala ali se strinjajo o oblikovanju le-tega. Na kratko sem jim razložila, kako naj bi potekala naša srečanja ter jih spodbudila, da so predstavili svoja pričakovanja ter želje. Dogovorili smo se, da starejši VV pripravijo uvodno družabno igro za

redna srečanja krdela. Pripravila sem tudi družabno igro, s katero se je skupina med seboj bolje povezala. Na koncu smo zbrali nekaj idej za predstavitev dveh mojstrskih besed.

Drugo srečanje – marec

Srečanje je potekalo pred volčjim srečanjem. Čas smo najprej namenila temu, da so starejši VV povedali kaj se jim je zanimivega zgodilo ter tako delili svoje dogodke in izkušnje. Nato smo oblikovali ideje za predstavitev mojstrskih besed ter pripravili vse potrebno. Starejši otroci so med rednim srečanjem sodelovali in pomagali pri predstavitvi. Po končanem srečanju krdela smo se dobili še za kratek čas, tako da so otroci lahko povedali svoje vtise, komentarje ter predloge.

Tretje srečanje – april

Srečanje je potekalo po končanem rednem volčjem srečanju. Najprej smo se skupaj igrali igro, ki sem jo sama pripravila. Nato smo se pogovorili o zgodbi, ki smo jo spoznavali na srečanju ter si prebrali zaključni del. Potekalo je zbiranje idej in predlogov za izvedbo lova. Starejšim VV sem najprej predstavila okvirno idejo ter jim predstavila namen lova ter bistvene stvari, ki naj bi lov vseboval. Na srečanje sem prinesla nekaj hrane in pijače, da je vse skupaj potekalo bolj sproščeno in družabno.

Četrto srečanje – april

Srečanje je potekalo po končanem volčjem srečanju. Skupaj smo si ogledali pot, po kateri naj bi potekal lov. Pripravili smo še vse potrebne pripomočke. Sledil je prost pogovor, izmenjevanje idej ter izkušenj. Na koncu smo zbirali ideje za darilo našemu Baluju. S tem srečanjem smo nadaljevali pred rednim srečanjem krdela ob koncu aprila. SSVV so pripravili poseben zemljevid s točkami. Na točkah so bili v paru in so skrbeli za pravilno izvajanje določene naloge.

Peto srečanje – maj

Srečanje je potekalo v popoldanskem času. Skupaj smo oblikovali darilo za Baluja in mu napisali zahvalno pismo. Sledilo je prosto druženje.

Šesto srečanje – junij

S starejšimi VV smo se odpravili na krajši izlet na bližnji hrib. Skupaj smo pripravili vse potrebne pripomočke ter odšli na pot. Na cilju smo postavili in zakurili ogenj. Naredili smo nekaj palic za peko twista. Sledila je kratka predstavitev veje izvidnikov in vodnic. Po koncu njihove predstavitve smo pospravili ter se vrnili pred brlog.

Sedmo srečanje – junij

S starejšimi VV smo se zadnjič skupaj odpravili na skalo posveta. Tam so napisali pismo odhoda. Pogovorili smo se o tem, kaj so si najbolj zapomnili ter kaj bi se želeli v prihodnje. Sledila je zgodba Pomladni tek. Poslovijo se od starih volkov ter sami odidejo.

- Preverba:

- Izvedli smo več srečanj, kot je bilo zastavljeno v cilju. Za srečanja smo se sprotno dogovarjali in tudi sama sem glede na to pripravljala program.
- Otroci so bili navdušeni nad idejo oblikovanja SSVV ter ves čas aktivno sodelovali. Srečanj so se udeleževali vsi (šest volčičev in volkuljic).
- Družabna igra se je na prvem srečanju SSVV izkazala kot zelo dobra. Člani te skupine so se hitro povezali med seboj. Pri naslednjih srečanjih so dobro sodelovali med seboj, kljub temu da nekateri med njimi prej niso bili najboljši prijatelji.
- Uvodne igre na rednih srečanjih krdela so bile zanimive in zabavne. V sredini se je izvajanje malce zaustavilo, za kar sem bila verjetno kriva sama, saj otrok nisem večkrat spomnila na njihovo nalogo, vendar so vseeno vsi prišli na vrsto.
- Mojstrske besede smo predstavili na malce drugačen način kot običajno, saj so pri predstavitvi sodelovali tudi starejši VV s svojimi idejami. Tudi mlajši so bili veliko bolj motivirani, saj je zanje bilo nekaj novega. Zanimivo jim je bilo tudi, da niso glavne besede imeli stari volkovi, ampak njihovi prijatelji – sovolčiči.
- Lov je potekal v koncu aprila, tako kot smo načrtovali. VV so pomagali pri izbiri poti ter sami prispevali ideje za točke med potjo. V začetku je bilo zbiranje idej precej počasno. Zato smo večkrat prebrali določene dele zgodbe, se o njih pogovorili, otrokom pa sem pomagala z nasveti ter z določenimi iztočnicami. Ko so bile ideje zbrane, je izdelava potrebnih pripomočkov stekla veliko hitreje in VV so še dodajali in izboljševali prvotno idejo.
- Idejo za Balujevo darilo sem izbrala sama, motiv pa je bil prepuščen SSVV. Napisali so mi tudi nekaj zelo lepih zahvanih besed, ki smo mi jih skupaj podarili na našem taboru, ko smo tudi imeli zadnje srečanje z njim.
- Krajši izlet smo izvedli v poznem popoldnevu. Odpravili smo se na bližnji hrib. Zelo sem bila presenečena nad zagnanostjo VV pri postavitvi ognja ter prižiganju le-tega. Pokazali so veliko mero samostojnosti in sodelovanja. Med seboj so si ves čas pomagali in si svetovali, med samo peko pa je ves čas potekal sproščen pogovor. VV so se med seboj zelo povezali ter se med tem tudi zabavali. Sama sem bila v začetku precej zaskrbljena, da imam premalo pripravljenega programa ter da se bodo otroci začeli dolgočasiti. Izkazalo se je ravno nasprotno. VV so si imeli veliko povedati, da bi lahko nadaljevali še pozno v noč. Tako so se spoznali z veščino kurjenja ognja, špičenjem palic, preizkušali pa so se tudi v postavitvi bivaka ter se tako naučili že nekaj preprostih vozlov.
- VV so skozi vsa srečanja imeli možnost izvajati svoje ideje in predloge. Skupno smo se dogovarjali kaj in kdaj bi se dobili ter kaj bi oni še radi počeli.
- Na zadnjem srečanju so se VV zelo potrudili pri pisanju pisma odhoda ter si vzeli čas in prostor za razmislek. Vzdušje je bilo popolnoma drugačno kot na začetnih srečanjih. Pozitivno me je presenetila njihova izjava, da bodo VV pogrešali. Mislila sem, da komaj čakajo, da se pridružijo četi, saj se pri VV preveč »igramo«. Menim, da je bila skala posveta primeren prostor, saj so se otroci bolje zavedali, da je ta prostor nekaj posebnega ter se temu primerno tudi obnašali. Njihov odhod in zaključna zgodba sta dobila poseben pridih svečanosti in pomembnosti.
- SSVV so dobili CD s slikami ter spominski okrask za na rutico, ki jih bo spominjal na volčje dni.

Osebni napredek:

V začetku srečanj so bili otroci še precej zadržani in niso imeli veliko idej kaj bi želeli početi, ker se med seboj niso dobro poznali. Takrat sem bila tudi sama v dvomih ali bo vse skupaj uspelo ter ali bodo ta srečanja sploh imela kakšen smisel. Na rednih srečanjih sem opazila, da se starejši volčiči in volkuljice med že znanimi temami začnejo dolgočasiti ter hitro za sabo povlečejo tudi mlajše člane, saj so jim precejšnji vzor. Na podlagi tega sem jih želela spodbuditi, da tudi sami nekaj prispevajo. Moj namen je bil, da bodo srečanja tudi njim ostala še vedno zanimiva, ob enem pa bodo tudi sami nekaj pridobili na samozavesti. Pomebno mi je bilo to, da bodo otroci pridobili tudi na samopodobi ter dobili občutek odgovornosti in pomembnosti. Začeli smo z družabnimi igrami, ki so otroke med seboj hitro povezale, pri tem pa so se tudi sprostiti in začeli izražati svoje mnenje. Ko so otroci pokazali nekaj več navdušenja in pripravljenosti, se je povrnil tudi moj občutek samozavesti, dobila pa sem tudi dodatno motivacijo za nadaljnje delo. Ko sem opazila, da se je skupina med seboj povezala oziroma ujela, sam vedela, da so naslednji zastavljeni cilji uresničljivi, potrebne so le primerne priprave oziroma zanimiva predstavitev otrokom. Opazila sem, da kadar sem delovala zelo pozitivno in energično, so tudi otroci bili veliko bolj živahni in polni idej, če pa sem sama bila bolj tiha in zadržana ter otrok nisem veliko spodbujala, so se tudi sami umaknili korak nazaj. Iz tega sem dobila izkušnjo, da je zelo pomembno, kako nastopi voditelj ter kako veliko vlogo predstavlja za mlajše. Sama sem za lažje delo potrebovala neko povratno informacijo, otroci pa so za dobro počutje in zagon potrebovali mojo pripravljenost ter odprtost.

Na srečanjih sem tudi sama otroke veliko bolj spoznala ter tako lažje vedela kdaj se lahko na koga obrnem za določeno delo. VV so mi veliko bolj zaupali kot na začetku ter tudi bolj upoštevali moje nasvete in predloge. To se je zelo pokazalo pri rednih srečanjih. Ker so pri že poznanih temah pomagali z idejami in vodenjem, niso več stopali v ospredje s tem, da oni vse to že poznajo in da je to samo igra. Ravno nasprotno, voditeljem so pomagali ohranjati tisto posebno vzdušje in pričakovanje, ki ga imajo mlajši. Ker so imeli občutek pomebnosti, so raje z zanimanjem opazovali kako se ostali člani »mučijo« z reševanjem zank in ugank, ki so njim že zelo dobro poznane. Tako sem tudi sama, kot voditeljica, imela na srečanjih olajšano delo, saj so bili tako mlajši, kot starejši aktivno zaposleni ter se niso pregovarjali s tem, kdo kaj pozna ali ne. VV so na srečanjih postali bolj usmerjeni v program, dejavnosti in igre, kot na to, da otroke ves čas mirimo ter jih spodbujamo k poslušanju in sodelovanju. Sama sem pri tem dobila zopet dobila dodatni zagon za delo, ob enem pa so se mi rojevale tudi nove ideje. Skupina se je med seboj veliko bolj povezala in tako delovala veliko bolj usklajeno in prijateljsko. To se je še bolj pokazalo na taboru, ko so večkrat starejši VV prostovoljno pomagali mlajšim ter jih pri hoji ali določenem delu spodbujali.

Sama sem skozi celotno leto spoznala, da zelo veliko pomeni in olajša delo, če otroke dobro poznam. Tako jih tudi lažje razumem in pripravim dejavnosti, ki jim bodo odgovarjale. Večina otrok večkrat potrebuje le nekaj časa, da jim prisluhnem in jim pokažem, da je vsak posameznik pomemben in sam sposoben opraviti določeno delo zelo dobro. To se z lahkoto izkaže pri različnih igrah, ki jih otroci pripravijo sami. Igrajo se tisto, kar je njim najbolj všeč,

ostalim pa je zanimivo, ker je nekaj novega. Posamezne lastnosti otrok pa lažje spodbujam in pohvalim pri opravljanju in predstavitvi plenov.

Moj pogled na vodenje in sam način dela, se je v tem letu bistveno spremenil. Tudi sama sem se z druženjem s starejšimi VV naučila veliko novega, predvsem pa mi je postal bližje njihov način razmišljanja. Zame je bilo največje potrdilo to, da počnem nekaj dobrega za to, da so se otroci zabavali ter se med seboj dobro razumeli in se veliko novega naučili.

Priporočila za voditelje:

Oblikovanje SSVV bi svetovala vsem voditeljem, ki imajo v svojem krdelu večje število VV, ki so že tretje leto v krdelu in so polni energije in zanimivih idej. Voditelj mora biti pripravljen žrtvovati še več svojega časa in biti odprt za nove ideje in predloge otrok.

SSVV je primeren tudi za krdela, kjer se otroci slabše poznajo in imajo probleme z vedenjem. Starejši jim s svojim zgledom pomagajo pri izboljšanju ter tako prispevajo k boljši skupnosti krdela.

Krdelom, ki še nimajo SSVV ter ga tudi v prihodnje še ne nameravajo imeti bi predlagala, da se ob koncu leta dobijo s starejšimi VV vsaj na enem ali dveh srečanjih ter jih pripravijo na naslednjo vejo.